

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PIK. IV. Ч. 71. СЕРЕДА, 6. ВЕРЕСНЯ 1922. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, SEPTEMBER 6th, 1922. No. 71. VOL. IV.

МАЙНЕРАМ НА ЗАХОДІ ПРИЗНАНО СТАРУ ПЛАТНЮ.

Платня увійшла в житє від минулої суботи.

Почавши від минулої суботи, майнери в Західній Канаді будуть діставати стару платню, яка існувала перед розпочаттям страйку дня 1. шніта. Про це зістали повідомлені міністром праці Дж. Мордоком майнерська юнія і власники копалень.

Привернене старої платні настало на тій підставі, що в недавню заключеній угоді між майнерами і власниками копалень було зазначено, що майнери приймають 15 процент знижки платні лише до часу, доки не прийде до порозуміння між власниками копалень і 75 процент юніями майнерами в Злучених Державах. Тепер до такої угоди в Злучених Державах вже прийшло і в наслідок сего майнери в Західній Канаді дістали стару платню.

ЗАКІНЧЕНЕ МАЙНЕРСЬКОГО СТРАЙКУ В НОВИЙ СКОШІ.

СІДНІЙ, Н. С., 2. вересня.

Генеральний майнерський страйк в Новій Скоші кінчить ся офіційно в понеділок (4. вересня) о півночі. У вікторок пічеть ся добуване вугля. Всі копальні є в стані розпочати працю.

Локальні цивільні власті, що покликати були в майнерські округи військово, звернули ся до військової властей о його евакуацію.

Як випало голосоване.

Урядовий висід голосованя усіх локалів майнерської юнії вказує, що за заключенню в Сідней угодю було 7.768 голосів, проти 2.920 голосів.

РОБІТНИКАМ В СТАЛІВНИХ ПІДВИСШЕНО ПЛАТНЮ.

СІДНІЙ, Н. С., 1. вересня.

Бритиш Емпайр Стіл Корпорейшен" оголосила 15 процент підвижки платні для своїх робітників.

Недавно була вістка, що робітникам згаданої корпорації планували домогати ся підвижки платні з огляду на се, що ставелі компанії в Злучених Державах підвищили своїм робітникам платню.

В Злучених Державах піднесено платню лише звичайним робітникам, що працюють по сталівних, які брали лише по 30 центів на годину. Тепер вони дістать по 36 центів на годину.

ІМІГРАЦІЯ ДО КАНАДИ ЗА МІСЯЦА МАЙ.

З'Оттави доносять, що протягом місяця мая до Канади прибуло 11.149 імігрантів, як показує урядова статистика, з того числа 5.972 прибуло з країв Британської імперії, 2.966 із Злучених Держав а решта з інших країв. Поодинокі провінції одержали протягом того місяця салдууючу скількість імігрантів: Онтеріо 4.638, Квебек 1.705, Алберта 1.302, Саскачеван 1.106, Бритиш Колумбія і Юкон 1.060, Манітоба 1.040, Приморські Области 298.

МАСОВІ АРЕШТОВАННЯ ЛЮДЯКІВ НА УКРАЇНІ.

РИГА, Латвія, 27. серпня.

В Києві і Харкові переведено масові арештованя Поляків. Причини арештовань телеграма не подає.

НА ЗЕЛІЗНИЧНИКІВ В АМЕРИЦІ НАЛОЖЕНО ЯРМО.

Суд видав заборону, яка ринаєть ся скасовано юній.

ШКАГО, 2. вересня. — Федеральний судія Джеймс Г. Вилкерсон видав заборону, якою недопускаєть ся провідників робітничих юній до проведу в страйку залізничних шاپових юній або їх симпатікам виконувати слідуочі вчинки:

Брати участь в пикетованю; видавати інструкції, усті чи які інші, щоб заставити якогю би то не було залізничного робітника покинути свою роботу або відмовити ся від прийнятія роботи на залізничях.

Уживати фонди юній на поміч якому-б то не було вчинкови, зазначеному в забороні; перешкаджати або робити obstructio зедіницям; перешкаджати інспекції, направи або виеквіпованю локомотивів і вагонів.

Планувати перешкаджати залізницям в перевозуваню пакеджирт; майна або почти; перешкаджати робітникам іти до або з роботи через пописуване ся сядю, свистами, погрозами, залажуваніями, актами насильства, кпінками і просьбами; перехід через майно залізничі або близько майна залізничі; яке-б то не було обиджене або тісне ушкоджене занятого робітника (скеба).

ЗАКІНЧЕНЕ МАЙНЕРСЬКОГО СТРАЙКУ В АМЕРИЦІ.

МАЙНЕРИ ВЕРТАЮТЬ ДО РОБОТИ ЗА СТАРУ ПЛАТНЮ.

ФЛАДЕЛФІЯ, 3. вересня. — Між власниками копалень і представниками майнерів прийшло вчера вечером до угоди, якою закінчуєть ся страйк майнерів при твердім вуглю.

На підставі заключеної угоди робітники будуть діставати стару платню. Угода є в силі до 31. серпня 1922 року.

Власники копалень заявили, що вони вестакі є той опінії, що платня майнерам повинна бути знижена, однак вони згодні ся на стару платню на аспельоване президента Злучених Держав і публіки.

ФОРД ЗАМИКАЄ ФАБРИКИ ЧЕРЕЗ БРАК ВУГЛЯ.

ДІТРОПТ, 27. серпня. — На зборах урядників "Форд Мотор Ко." рішено замкнути 16. вересня всі заводи Форда з причини недостачі вугля. Про се рішене сповіщено вчера телеграфічно всі агенти Форда в цілій краї.

Наслідком того рішеня в ту-тешних трох заводах Форда втратить занятє около 75.000, а у Фордових робітнях в цілій краї настане також застій, так що загальне число всіх робітників той компанії, які остануть без занятя, буде около 105.000. Крім того рішенем буде дітнено около 300.000 робітників в інших індустриях, які залежать від замовленя компанії Форда.

Чехословацька місія допомоги голодуючим на Україні розпочала свою діяльність в сторонах Мелітополя і доставляє денно поживи для десяти тисяч людей.

В НІМЕЧЧИНІ ВИБУХЛИ КРОВАВІ ЗАВОРУШЕННЯ.

В Еберсвальде одну особу убито а 20 ранено.

БЕРЛІН, 2. вересня. — Перша кров проляла ся підчас заворушеня з приводу високого кошту житя в червонім індустриальнім місті Еберсвальде, 25 миль на північ від Берліна. Одна особа понесла смерть а двацять є ранених.

Інші харчеві заворушеня вибухли в різних інших частях Нїмеччини.

В Еберсвальде неспокой збільшав ся від кількох днів. До вибуху пришло тоді, коли кілька великих фабрик не були в спроможі виплатити робітникам повної платні з огляду на брак паперових грошей. Много склепів, передбачаючи зближанче ся заворушенє, зістали замкнені.

На передмістї Еберсвальде товпа розвернен мушин і жінок напала на млин і забрала абіже. Потім рушила на сусідні сади і обчистила з омовні дерева. Опісля кинулась за курми, качками і гусями в прилягаючих сільських округах.

Забрали засоби живности на залізничній стаї.

В той сам час грізнійша товпа напала на залізничну товарну стацію в серці міста і забрала 40.000 фунтів картофель, 40.000 кукуррузи та зничила товарів вартості кілька мільонів марок. Потім ворохобники перейшли через місто і побігли по дорозі вика.

Каже, що Пуанкаре промощує шлях революції.

Запитаний про можливість революції в Нїмеччині, Троцький відповів:

"Каждт, що ми большевики оплачуемо співробітників за границю. Але ніхто не каже, щоб Пуанкаре був підкуплений нами, хоч він працює найбільше над викладанєм сьогодня світової революції. Можливо, що Франція подготить ся з Нїмеччиною, але як би Франція приневолила Нїмеччину до революції, тоді вони, Росія і Нїмеччина разом, запанують над світом" (Сей по слідній вислів правдоподібно неврно переданий. — Ред.).

СТРАЙК РІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ В ПОЗНАНЩИНІ.

Страйк рільних робітників по дворах в Познанщині триває далі. Роземна комісія польського уряду пропонує страйкерам підвижку 50 проц, на що се не хочуть згодити ся, тим більше, що живна випали добре і дохід ділчів великий. Ділчі польські і німецькі ідуць солідарно проти робітників. Страйк захопив 80 філарків. По сторони ділчів стаяв теж архієпископ Познаня Луковскі. Робітники домогають ся 400 проц. підвижки для сих, що беруть, брандарію, 200 проц. для хааушників, 600 проц. для фірмаців і сезонних. Ділчі смішно малу 25 проц. підвижку. На страйкуючих виславо вже військо. Буржуазні газети доносять, що військо "вжило" вже оружя.

Контракт з німецькою фірмою Сіменс & Шукерт.

МОСКВА, 26. серпня. — Соціалістичне правительство заключило угоду з великою електричною компанією Сіменс & Шукерт в Берліні, яка зобов'язала ся доставляти для Росії товари на кредит.

Се є першій случай, що загранична фірма уділила Соціалістичній Росії кредит.

ТРОЦЬКИЙ НЕ ВІРИТЬ В РОЗОРУЖЕНЄ ДЕРЖАВ.

Каже, що російська армія зістала поменшена.

МОСКВА, 26.го серпня. — "Як би Америка дала почин правдивій програмі загальногю розоруженя, тоді Росія перша пішла-б тим слідом" — сказав вчера Лев Троцький. "Ми вже поменшили свою армію до трох четвертин мільона, включно з музвою флоту та інших формацій. І ми є готові адеоблізувати ще більше та перетворити військові академії на інженерські школи, як би інші великі держави згодили ся на одночасне і паралельне розоруженє."

Відтак соціалістичний міністер війни заявив отверто, що він не вважає щось подібного можливим. Він сказав:

"Європа не була ще ніколи в такім баламутнім стані. Так поодинокі політики як і держави не мають ніякої означеної політики; вони не знають, що може стати ся завтрашнього дня. Особисто, так я не думаю, щоб Росія була вмішана у війну — західні держави переконані ся, що інтервенції не оплачуєть ся — але хто може знати?"

"От припустім, що Франція хоче натискати млітарно на Нїмеччину. В такім випадку Польща було-б тьякою вдержавою ся бездільною. А як би Польща виступила проти Нїмеччини, так велике питанє, чи й ми могли-б оставати бездільними?"

Арештоване подорожних.

В пятницю 28. липня арештовано в дорозі з Гордні до Кульчиць Сегера і Кульчицького. Жандамерія перевела в них особисті ревізії, найшла кілька соціалістичних книжок і відвела до тюрми в Самборі. Звідси транспортовано вивіз до тюрми в Перемишлі, а з Перемишля до Львова. Що з ними тепер дієть ся, невідомо.

Воєне проти жандармів.

Гринько Рос, який дав ся добре в знаки жандармам на Подлілі і Покутті, винищуючи станіні польської жандамерії, появив ся несподівано в бобречьким повіті. Дня 4. липня с. р. він "сконфіскував" від богатих купців, які їхали зі Стрілиць Нових до Львова, 11 мільонів польських марок, а 11. липня почав "наступ" на польські двори і жандармія.

Вішеполяки за відірванєм Східної Галичини від Польщі.

"Stowo Polskie" з дня 10. серпня с. р. кінчить свою передвищю проти автономії так: "Східна Галичина автономічного статусу не приймає, не могла би прийняти, не відділяючи ся від Польщі. Вона без сумнію зирве радше звязки з польським урядом, щоб тільки поглибити ся частиною Польщі, хочби поза польською державою."

ДЛЯ ТОВАРИШІВ І ТОВАРИШОК В ВІННІПЕГУ.

- Вінніпегський жіночий відділ при Укр. Роб. Домі устроє в суботу 9. вересня о годині 8-їй вечером в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан
- ВЕЛИЧАВУ ЗАБАВУ.**
- Буде пригравати гарна музика, як також буде песткартова забава і інші несподіванки.
- Хто хоче гарно забавити ся і провести вечір в товаришнім окруженю, то просимо не забувати і прийти в суботу вечером 9. вересня до Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан.

ВІСТІ З ПОНЕВОЛЕНОЇ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

Кольонізація на Покутті. — Радикал Лаврук хруне.

Становище в Галзі одобрене Петроградським Советом.

МОСКВА, 2. вересня. — Пісія" промова Карла Радека Петроградський Совет ухвалив недавно резолюцію, якої головним змістом є: "майно не має бути звернене бувшим чужинцям власникам". Резолюція одобрєє становище соціалістичної делегації в Галзі, яка відмовила ся призначити права чужинцям власникам, і кінчить ся апелем до правителства, щоб воно задержало сей принцип ненарушеним.

Н. Ленін бере знова активну участь в політичнім житю.

Здоровле Леніна настільки поправило ся, що він бере знова участь в публічних справах.

Сесія Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету, яка мала відбутися у вівесні, зістала відложена до 21. жовтня.

ВИДАЛЮЮТЬ КОНТР-РЕВОЛЮЦІЮ ІНТЕЛІГЕНЦІЮ.

РЕВАЛЬ, Естонія, 24. серпня. — Одержана тут депеша з Москви доносить, що протягом останніх кількох днів арештовано там 200 російських учених і письменників, а трицять в Петрограді.

В депеші сказано, що їх оскаржено за неприхильність до соціалістичного правительства, та що вони будуть прогнані з Росії на ріжні періоди часу.

Каже, що Пуанкаре промощує шлях революції.

Запитаний про можливість революції в Нїмеччині, Троцький відповів:

"Каждт, що ми большевики оплачуемо співробітників за границю. Але ніхто не каже, щоб Пуанкаре був підкуплений нами, хоч він працює найбільше над викладанєм сьогодня світової революції. Можливо, що Франція подготить ся з Нїмеччиною, але як би Франція приневолила Нїмеччину до революції, тоді вони, Росія і Нїмеччина разом, запанують над світом" (Сей по слідній вислів правдоподібно неврно переданий. — Ред.).

СТРАЙК РІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ В ПОЗНАНЩИНІ.

Страйк рільних робітників по дворах в Познанщині триває далі. Роземна комісія польського уряду пропонує страйкерам підвижку 50 проц, на що се не хочуть згодити ся, тим більше, що живна випали добре і дохід ділчів великий. Ділчі польські і німецькі ідуць солідарно проти робітників. Страйк захопив 80 філарків. По сторони ділчів стаяв теж архієпископ Познаня Луковскі. Робітники домогають ся 400 проц. підвижки для сих, що беруть, брандарію, 200 проц. для хааушників, 600 проц. для фірмаців і сезонних. Ділчі смішно малу 25 проц. підвижку. На страйкуючих виславо вже військо. Буржуазні газети доносять, що військо "вжило" вже оружя.

Контракт з німецькою фірмою Сіменс & Шукерт.

МОСКВА, 26. серпня. — Соціалістичне правительство заключило угоду з великою електричною компанією Сіменс & Шукерт в Берліні, яка зобов'язала ся доставляти для Росії товари на кредит.

Се є першій случай, що загранична фірма уділила Соціалістичній Росії кредит.

ПІЖНІ ВІСТИ.

Поменшене американської заграничної торгівлі.

З Вашингтону доносять, що вивіз сирих матеріялів поживи і виробів із Злучених Держав за останній фіскальний рік (від 30. червня 1920 до 30. червня 1922) значно змалів.

Американське міністерство торгівлі оголосило звіт, з якого виходить, що сирих матеріялів вивезено із Злучених Держав за останній фіскальний рік за \$926.000.000, коли за попередній фіскальний рік вивезено за границю сирих товарів на \$1.288.000.000.

В тім самім часі вивезено до Злучених Держав сирих матеріялів на суму \$909.000.000. В попередньому році вивезено до сирих матеріялів за суму \$1.051.000.000.

На Горішнім Шлеску вибухли заворушеня.

ЛОНДОН, 20. серпня. — З Горішнього Шлеска доносять до "Таймса", що в місті Ополю вибухли харчеві розруки наслідком великої доріжкі. Товпа отграбдила крамниці з харчевими засобами. Польське військо в тім окрузі дістало значні скрпленя, між иншим шість оданцирених поїздів та один відділ тенків.

Холера на Кримі.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 16.го серпня. — Странітв тут збігті доносять, що на Кримі люте поешеть холера. Голотуюче населенє позбавлене звичайної водної сили в боротьбі з тою страшною епідемією. Царгородські власті, побоюючись зарази, зарядили превенційні міри дотично прибуваючих тут збігців з України.

воли були нам помічні в чимнебудь.

Хай собі ідуть за границю, де будуть могли зовсім свобідно агітувати проти нас. Між ними є багато явних монархістів. Хто хоче, може брати зі собою свою родину, очевидно на свій кошт".

ДІДМО ВСІ НА ВЕЛИКИЙ ПІКНІК!

ВІДДІЛ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ІСТ КИЛДОНАН

устроє

В НЕДІЛЮ, 10. ВЕРЕСНЯ, В МОРС ПЛЕЙС (В ІСТ КИЛДОНАН)

Великий ПІКНІК

ЧИСТИЙ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА СПЛАТУ ДОВГУ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ІСТ КИЛДОНАН.

Програма пікніку дуже богата. На пікніку буде велика розіграва гарних і цінних річий, а також спортивні забави і інші річи. Для танцюристів буде підлога до танців. Буфет під власним зарядом, в яким зможете дістати смачні перекуски і зміни напитки.

Як їхати? — Беріть стрітку "Motte Place" і ідте аж до місця, звідки вона вертаєть ся назад, а там товариші покажуть вам місце пікніку. Ізда стріткою коштує всего 5 центів.

УВАГА! В разі непогоди відбудеть ся в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан забава.

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

Часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стіварише “Українських Робітничих Вістей”.
Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПРИЛЕТІВ НОВИЙ ПТАШОК.

Українська буржуазія зі своїми льояками Соціал-патріотами, прийшовши по виходу революції в Росії і Австрії до влади в Україні і в Східній Галичині, повела “державне будівництво” (дехто каже: “державне рабівництво”) так, що з української буржуазної державності не остало нічого. Україна стала радянською і входить нині в федерацию всіх радянських республік на Сході Європи, а Східна Галичина опинилась під шляхою Польщею. Самі ж правителі буржуазної України і Галичини опинилися на іміграції в Європі.

Та жак українська буржуазія з соціал-патріотами зістару програна з української землі, вона забезпечилася добре золотом і з ним дала драгу за границю. Сего золота вистарчило, розуміть ся, лише на якийсь час. А дальше що робити?

Українську придніпрянську контрреволюцію, що стремилася при помочі чужої сили до повалення радянської влади на Україні, піддержувала ще якийсь час при житю, на рівні з російською контрреволюцією, європейська реакція. Коли ж вона побачила, що з її західів нема нічого, що при помочі російської і української контрреволюції не повалити її радянської влади в Росії і на Україні, вона сю піддержку відтягнула. Наслідок якого був той, що не лише заперестано творити і піддержувати військові відділи проти радянських республік в сусідніх їм державах, але і перестали виходити такі протибольшевицькі газети і журнали, як віденська “Воля”, варшавська “Укр. Трибуна” і “Укр. Справа”, берлінська “Укр. Слово” і пару менших, не вчислюючи тут російських контрреволюційних газет. Українська придніпрянська контрреволюція на іміграції була змущена погодити ся з своєю долею і долітично змерла.

Не те стало ся з бунівими галицькими правителями. Вони також розтрапили з часом те-золото, що були з собою привезли до Відня, але на політичну смерть не пустили ся. Правда, вони не мали кому продати ся, бо Галичина не була большевицькою і не можна було Антанті сказати: дайте нам оружье і гроший а ми проженемо з Галичини большевиків. Крім сего, та сама Антанта, до якої українські буржуазні політики відходили з “принятіе проклайте ся”, віддала Польщі Галичину. Отже, щоб ратувати ся від політичної смерти, “галицьке правительство” з Відня звернулось за помічю до українських імігрантів в Злучених Державах і в Канаді. Наслідком сего було те, що в протягу року в Злучених Державах зібрано для Петрушевича в Відні поверх 100 тисяч доларів (всього того він не дістав, про що буде мова далі), а в Канаді справу з т. зв. “позичкою” поставлено так по шахрайськи, що вона цілковито провалила ся і Петрушевич дістав з Канади дулю.

Та жак Петрушевич у Відні дістав зі Злучених Держав послидню тисячу, то всі попередні отримані він вже розтрапив. Гроший приходили і зараз розходили ся. На запис не було коли зложити і не було що. Та біда в тім, що Петрушевич не отримав всіх зібраних в Злуч. Державах гроший. З околи 10.000 доларів він в дійсности отримав всего 63.500 доларів, себто троха більше як половину. Близько друга половина пішла на кошти зібрання гроший. З отриманих знова гроший сама одна родина Петрушевича забрала цілу третю часть, а решта вже пішла на всі інші справи. З такої “подітки” мав бути недовольний навіть сам д-р О. Назарук, права рука Петрушевича. Та як би там не стояли справи у віденському царстві Петрушевича, фактом є, що там знова стала посуха на гроший. Се потверджує між иншим і кількаразові пригадки та заклики в “Свободі”, що треба знова спішити “на поміч різному краєви”.

Ось в такій час зявляється ся нечачино в Канаді згаданий вище п. Осип Назарук, який сими днями перебуває в Вінніпегу. Замітним і прямо дивним є, що про приїзд Назарука до Канади не згадували ні словечком ні орган Петрушевича, віденський “Український Прапор”, ні не згадували нічого тутешній українській “патріотичній” газеті, які чейже знали про його приїзд. Заходять питане, чому? Назарук чейже не є собі звичайною одиницею, але визначним діячем в петрушевичівській таборі. Чому ж так потайки він приїздить? Чи не пахне тут таким самим “чистим” бізнесом, як була минушого року кампанія за “петрушевичівськими бондами” під проводом Боєра? Коли Назарук хоче вести якусь справу чисто бодай з його точки погляду, так чому про се не згадує нічого “Укр. Прапор”.

Ми не вгаємо чини в місто Назарука в Канаді. Однак коли він приїхав сюди за грошими, то українські робітники і фермери в Канаді повинні добре взяти собі на увагу, з ким вони мають до діла. Назарук є представником того Петрушевича, який в час найбільших боів галицької армії з Польками о Східну Галичину в 1919 році — на просьбу Петакури забрав Галичину з галицького фронту і довів за Збручу на поміч Петакури, що би спільно бити українських селян і робітників. Сим Петрушевич отворив віану дорогу Полькам, які заняли без бою решту Східної Галичини. Сего не заперечить навіть сам Назарук, бо сам він про се писав. Дальше, Назарук є представником того Петрушевича, який завівши на Україну галицьку армію, за провал потім її через своїх генералів найбільшому ворогові українського народу, царському генералову Денікінову. І сего факту не заперечить Назарук. Лише сі два зрадничі вчинки Петрушевича є вистарчаючими, щоб українські робітники і фермери в Канаді не дали Назарукові діла Петрушевича ані центя. Не говоримо тут покищо про інші чорні діла як самого Петрушевича, так і його соратів.

Назарук повинен би також сказати, що зроблено або бодай роблено для визволення Східної Галичини за зібрані в Злучених Державах 100 тисяч доларів. Ми від себе скажемо, що абсолютно нічого. Робота, яку веде у Відні і по інших містах Петрушевич, який після отів самого Назарука (коли вірити європейському кореспондентові америк “Нар. Слова”) виплачує третю часть всіх гроший для членів своєї родини, — така робота не є роботою в користь визволення Сх. Галичини. Та й як може Петрушевич визволяти Східну Галичину, коли він сам доміг Полькам перший раз її заняти, коли він знає лише бити покони перед ними, що самі признали Сх. Галичину Польщі.

Як ми вже згадали вище, ми не знаємо докладно, за чим приїхав до Канади д-р Назарук. Коли за грошими, що є більше як певним, то ми ще про сю справу поговоримо. А тепер, покищо, ми звертаємось до всіх укр. робітників і фермерів в Канаді, щоб вони памятали на клич: **Ані центя денікінікам!**

АМЕРИКАНСЬКА ДЕМОКРАТІЯ І ГОМПЕРС.

Американська демократія в особі генерального прокуратора Догертого привитала на “Лейбор Дей” американських страйкуючих залізничників новою демократичною несподіванкою, яка на мові демократичного закону називається ся “Injunction” (заборона).

На підставі сего “Injunction” страйкуючим робітникам і їх урядникам забороняється ся пикетоване, даване робітникам інструкцій як устних, так писемних, відговорюване робітників від роботи, яквине в звязі зі страйком юніонних фондів, називане страйковою скебама і т. д.

Одним словом американська демократія воскресила в себе закони царського самодержавія. Зробила вона се в імені піддержаня “закону і порядку” в краі, а головни ради забезпеченя добробуту публіки (буржуазії), в якої через залізничний страйк погнило вже за 75 мільонів доларів овочів.

Вся вина за залізничний страйк і його наслідки падає на робітників. Залізничники магнати, які знизили робітникам заробітну платню до тої степені, що робітникові не вистарчає їй на жите і тим спровокували робітників на страйк, — ні в чім не повинні перед законом.

Ніякого “Injunction” проти них американські закони не допускають. Найпідійшлий раб і оборонець американської демократії Самуїл Гомперс дивується ся, що американське правительство помагає на права робітництва тоді, як “92 залізниця в 100 окремих випадках здомили порядок”, і проти них правительство не підпринімає за се ніяких кроків.

Проти сего “узарудної судової власти” Гомперс не знає, що робити. Зі всіх сторін краю робітництво, членство Амер. Фед. Праці, домагає ся від Гомперса проголошеня генерального страйку. “Я можу показати вам 200 циркулярів, резолюцій і листів, які жадають від мене викликани генерального страйку”, сказав Гомперс кореспондентам. Однак відомим ся сказати, яку позицію він сам займає: чи за страйком, чи проти. Він все збуває конференцією езекутиви, яка буде скликана на 9. вересня.

Поки Гомперс і його юніонні співробітники надумують ся, що вони мають робити, то генеральний прокуратор Догерти переводить повним ходом “Injunction” в жите. Він за один день зоблизував вже 5.500 констаблів, які мають сідити за виконанем сего правительственного розпорядження. Сей закон головни зводиться до того, що під повною охороною власти залізничного магната зможуть набрати страйколомів і навіть організувати з них спеціальну юнію. Відібравши в страйкуючих свободу слова і зібравши, власти наложили арешт на юніонікаса, а се значить відібрали від рота жінок і дітей страйкуючих залізничників послидній кусок хліба. Залізничники магнати знають, що самим страйколомима їм не владсть ся відновити і наладнати цілого залізничного руху. Їм треба фахових, знаючих залізничоружне діло робітників. І вони рішили зломити їх завязтіть голодом, відбираючи від них їх власні збережені юніонні центи.

Програвши битву на вулгем фронті, лани рішили виграйти на залізничоружні. Ініціяна побіда залізничоружників залежить виключно від того, яке становище займе Гомперс і його Амер. Фед. Праці та інші залізничоружні юніи. Если вони огранічать ся лише на “симпатії” до страйкуючих залізничоружників, то діла страйкуючих буде дуже тяжка. Вони будуть мати проти себе обиданий фронт капіталістів і правительств, які крім війська і констаблів мають в резерві до сего розпоряджени мільонну армію безробітних. До сего часу залізничоружники мали за собою сильну моральну опору гірників, але гірники вертають вже до роботи.

Поражка страйкуючих робітників залізничоружних майстерень — буде поракою для всіх залізничоружників Злучених Держав і Канади і вона сильно відібеть ся і на робітниках інших індустрій. Американські робітники се зрозуміли і в сотках своїх резолюцій домагають ся від Гомперса викликани генерального страйку, як одногого средства боротьби в обороні своїх попередно завойованих прав.

Сего не розуміють тільки нуджені слуги капіталу Гомперс і його прохильники, які супроти домагань свого членства заявляють, що вони це не знають, яке становище займають: чи за страйком, чи проти. Вони і не будуть знати. Вони не хочуть знати і в Гомперсові не маєше. Однак хвиля розуміє наближає ся і Правительство Злуч. Держав разом з залізничоружними магнатами викликало робітників на отверту і остаточну боротьбу.

Робітництво в масі приняло визов, про що свідчать сотки його резолюцій і хоче звести рішаючий бій з своїм ворогом. Чи провідники Амер. Фед. Праці остануть ся і тепер саботажниками інтересів і домагань американського робітництва, побкаже конференція езекутиви Амер. Фед. Праці 9. вересня.

Робітник.

НАШЕ ГОЛОВНЕ ЗАВДАНС.

Минуло літо — “час вакацій”. Вже початок вересня, першого місяця осени.

Ось в теперішнім капіталістичнім суспільстві значить роздічатє занятя в школах всіх категорій, збільшенє интензивности роботи у всіх департаментах — правительственных, промислових, фінансових, знаних під загальними назвами: політичних і економічних.

Звичайно з весною буржуазія розпочинає свої вакації: ульвняють ся від своїх “трудів праведних”, забирає свої сімейства і виїжджає на свіжий воздух до моря, до озера, де вона танцює, купається, спить під отвертим небом в шатрах, що на загальній робітничій мові називає ся “з жиру казять ся”.

Але і робітники не мають чого виче занадто нарікати на буржуазію, особливо робітники Злучених Держав і Канади сего року. Пани, властители копаєнів і залізниць в тих краях були так добрі для своїх робітників, що дали їм на ціле літо примусові “вакації”. І до тих мільонів, так би сказати, регулярних безробітних, для яких сі примусові “вакації” зимою і літом цвила однаковим цветом, прибуло ще з ласки буржуазії 650 тисяч гірників і поверх 400 тисяч залізничоружників. Великий проценя тих “вакаційних” робітників проводили сего літа свої “вакації” в досить оригінальний спосіб: спали на свіжім воздуху (бо вживанє їх з помешкань), вкрившись небом і положивши кулак або камінь під голову; купались в гаухих місцях озера або ріки, зайшовши до них з густих корчів, щоб не нарушити своїм видом “целомудреної благопротойности”, ніяких дам і не попати за се в руки хоронителя порядку; сиділи у воді цілого півдня, щоб виросло в корчах одіне, в яким, перед тим як лізти в воду, властитель побив камінем до каміня голову насікомих, що на загальній мові називає ся — виправ одезу.

Але з наступом осени “вакації” для многих з цих робітників вже кінчає ся, годовно для гірників. Пани чують, що пахне невользі зимою, а вони до холоду не привыкли. І вони рішили, що прийде ся зробити страйкуючим (“вакаційникам” з примусу) деякі уступки, а навіть в концемі разі приверну-

ти їм платню з 1921 року, лише тільки аби ті знова лізли під землю копати чорне золото.

Залізничоружні пани в Злуч. Державах покищо рішили примусити робітників до роботи голодом і суворими карами, забороняючи їм навіть між собою говорити і вживати свої юніонні гроші, які вони складали зі свого заробітку цілими роками, для прогдованя своєї сімі.

Однак ми залізномо говорити про вакації, волни і невольні, а поговоримо про наші теперішні завдання.

Чи були-б сі страйки, чи не були-б, то відлучи трохи за буржуазними законами; а решта, за природними, організаційна і просвітна робота серед робітництва на літо підпадає, або прибирає інші форми. Літня робота в організації має сторону більшє розривкову. Так бодай вона виглядає на зовні, або самі робітники пробують себе обдурити тим, що “пикік” — се забава. Тимчасом ті, що устроюють пікнік, знають, як много фізичної праці коштує їх та забава.

Але з наступом осени починаєть ся вже в організації серйозна робота: відчити, лекції, пропагандові мітинги, школи для дітей і дорослих, представденя, концерти і т. д. Для сего робітники з наступом осени починають переглядати свої ряди і мобілізувати свої сили. І нині, з наступом Вересня, настає для тої роботи час в рядках нашої організації Стіварише-ня Укр. Роб. Дім. Настав сей час і ми не можемо, не сміємо його негувати. Який би не був слабенький наш апарат, як би не були слабі інтелектуально наші сили, ми мусимо їх змобілізувати і заставити до просвітної і організаційної роботи для добра робітничого руху.

Лишаєть ся тільки питане, з чого і в який спосіб перше почати сю роботу, щоб можна було її успішніше повести. Для товаришів тих місцевостей, в яких робота на літо трохи була припинена, але в яких затрималась хоч організація, справа розпочати сего роботи представляєть ся ще не так трудною. Ті товариші склечуть збори своїх членів, порадять ся, розділять між собою роботу і в залежности від своїх сил розпочнуть її.

Зовсім инакше справа маєть ся в тих гірничих місцевостях Західної Канади, де через ціле літо був страйк. В таких місцевостях як Коалгорт, Дромгелер, Гілкрест, Белью, Колмен, Корбін, Мішеа, Ферні, де товариші через страйк розіхались по інших роботах, щоб заробити на кусок хліба і де відділи не проявляли через літо ніякої діяльности, там роботу прийде ся розпочинати майже наново.

Для сего є дуже конечним, щоб повернувши до роботи товариші сейчас порозуміли ся між собою і повідновлювали відділи У.Р.Д. Многі товариші майнери стануть до роботи не в тих місцевостях, де вони працювали попередно, але ми певні, що в кожній місцевості остане по кількох старих товаришів. Отже новоприбувші повинні сейчас порозуміти ся з місцевими товаришами, повинні віднайти одні других і спільно взятись за відновленє відділів.

Се, товариші, є найперше і найголовніше. Пізніше, після живи, до вас прийде організатор як від Екс. Ком. У.Р.Д., так можливо і від Зах. Окр. Ком., але ви, не чикаючи на організаторів, повинні сейчас самі взяти ся до роботи по змозі своїх сил. Відновіть свої відділи у всіх вище названих місцевостях. Хоч відділи на час страйку там замерзли, то все ж таки лишилися відділові книжки, в деяких місцевостях і бібліотеки, так що на перших порах великих труднощів не буде. Лишаєть ся винайти приміщенє і сейчас звязатись з Екс. Ком. і з Зах. Окр. Ком. і розпочати роботу.

В тих місцевостях, де відділи існують, треба їх розворушити: розпочати свої регулярні мітинги, призначити вечері для відчитів, если є відповідні сили, що могли-б їх давати, установити вечері для спільних читань газет, брошур, для дискусій над прочитаним і т. д. Зорганізувати драматично-співачій кружки і призначити їм вечері для проб.

Треба пам'ятати і про жіночі товариства. Жіночі відділи, головна робота котрих до сего часу огранічувалась майже помічю голодування, треба зробити осередками освідомляючого руху серед жіночки-робітниць взагалі. Призначити їм вечері на сходинах, давати для них в найдоступнійший спосіб лекції на теми, які їх найбільше дотикають і старатись притягнути до тих відділів нових членків.

Велику увагу треба вернути і на вечерні диточі школи. Постарайтесь, товариші, щоб сі школи були не тільки для назви, але для користі як тих дітей, що до них учащають, так і для їх родичів. Незадовго будуть надруковані і розіслані до всіх диточих шкіл шкільні каталоги, які до певної міри урегулюють жите і науку в школах.

Одним словом треба постаратись, щоб наша організація Стіварише-ня У.Р.Д. стала масовою просвітно-освідомляючою організацією українського робітництва і бідного фермерства в Канаді. А такою організацією вона буде тільки тоді, коли вона буде відбивати в собі всі потреби українського робітництва, коли вона буде відповіати всім його вимогам. Для сего конечним є, щоб філії відділи і товариства устроювали масові мітинги, на яких обговорювали б ся теперішні найпекучіші робітничі справи. Треба заставити робітників думати над своїм положенем, заохотити їх до читаня робітничих газет і літератури. Крім “Укр. Роб. Вістей”, до розпоряджени українських робітників в Канаді під сю пору є ще і журнал “Голос Праці”, який обговорює з класової точки погляду ріжні сторони наукового, економічного і політичного жита, помішуючи також і белетристичні твори молодих робітничих письменників і вірші.

За минуване літо “Укр. Роб. Вісти” видали цілий ряд нових брошур наукового і пропагандового характеру, написаних в дружє популярній формі. Їх можна читати на мітингах вечерями замість лекцій. Їх треба поширити між українським робітництвом якнайбільше. Також вневдовзі вийдуть з друку книжки наукового характеру більшого формату, між якими є книжка п. д. “Від комуністичної сімі до комуністичного суспільства”, перша того рода книжка в українській мові, яка, чимого свого наукового характеру, читаєть ся так легенько, як гарне оповіданє.

І так, товариші, за роботу! Вінніпегські товариші вже виробили, так сказати, програму своєї зимової роботи. І не дивлячись, що до зими ще далеко, для виконаня накресленої програми вже не вистарчає вечерів. Хотілось би що вечера мати і диточу школу, і три рази на тиждень мати школу дорослих, і робити хоч два-три рази на тиждень проби шук і співу, ну, а відтак треба ще й вечері і на мітинги: для відділу У.С.Р.П.К., для жіночого відділу і на лекції. І се все мусить бути виконане вечерями; бо в день робітник мусить думати про кусок хліба. Як то кажуть — сироті женити ся — ніч мала. Так само мало вечерів в тиждень для того робітника, котрий хоче освідомляти ся, вчити ся читати, писати, арифметику, співу й штуки, ше й до того хоче студіювати ту капіталістичну машину, яка витягає з него послидні соки. А студіювати її він мусить, инакше він ніколи не буде знати, як з неї вирватись.

Трудний і тернистий перед нами шлях до науки, до свідомости, шлях боротьби за своє освободженє. Але ми не повинні знервовувати і звертати в сторону з того шляху, але крок за кроком здобувати те, що нам справедливо належить ся. Волинєць.

ВІДПОВІДЬ УПЕВНЕНОСТІ Й СИЛИ.

Вже сам той факт, що учасникам Генуїської конференції довело ся підписати з радянськими республіками спеціальну угоду про утриманє від нападу і що та угода має силу всього кількя місяців — говорив досить пророчество про тривалість мира на сході Європи. Відкинєне в Генуї пропозицій раделегації про розброєне, саботаж відповідні на радянську пропозицію скликати конференцію по питанях зменшеня збройної сили в країнах, що на Заході межують з Р.С.Ф.С.Р. і У.С.С.Р. — не менше пророчесті. Всі сі факти разом говорять, що рано класти і нам шабди до похови, що рано й нам забувати мистецтво і науку війни.

Навпаки. Не дивлячись на відповідні пакти в угоді про ненапад — наші західні сусіди не кинули роботи по підготовці кадру майбутніх фаховців війни, які могли би бути використані для нас. Коли раніше перед в-сьому вела Польща — то нині на першому місці в сія “почесній” роботі є Румунія. Причини такого переміщеня ясно — в Польщі загальна криза досягла до того, що польські офіцери задінені зараз поза реєстром армії зарпопонували свої услуги, як фаховців війни навіть японському урядови. Де вже тут уділяти багато уваги жовтоблукитнім авантюрикам, здатним лише до бойовиска, а не до якоїсь корисної в суспільстві праці, коли й свої без роботи зуби на позицію кладуть. І зрозумілим є, що як се потверджує остання нота НКЗС. У.С.С.Р. до румунського уряду — польський генеральний штаб переправляє дорозінь (в всяких розумних) співників і гостей — петлюришів підготовувати ся й муштрувати ся до Румунії, куди, до речі сказати, мав поїхати і їх верховний шеф — пан Пилсудський.

Там, в таборах, під ріжними висівками — чи то робітничих дружин, чи то під виглядом “землемірів” — чистопсові бан дить, що втрапили вже все лідське, **Крім почуття себе частиною військової касты вимуштровують ся**, щоб створити колись із себе кадр майбутньої “Армії УНР”, яка покориє (тоді як рак свиенє!) під ноги Пилсудського, Пуанкаре і румунського боярства України.

Ми не можемо припустити нападу на нас в ближній час — внутрішні обставини, що в них перебувають наші сусіди, не дають підстав до сього припущеня. Але факт лишаєть ся фактом. Наші сусіди не переставляють плекати ворожі нам сили. І крашою відповіду вивєнености й сили — буде запевненє наших військових шкіл певним людським матеріалом, створенє і удосконаленє кадру нашої Червоної Армії.

В. Блакитний.

БАНКРОТСТВО АНГЛІЙСЬКОГО КАПІТАЛУ.

Доказом занепаду капіталістичної господарки в Англії є тепер застій в її промислі й торговлі — а в слід за тим зростає число безробітних. Досі число безробітних зросло там до 2 мільонів. За два роки професійні союзи заплачати їм 10 мільонів фунтів штерлінгів допомоги. Богато союзів вже здержали свої запомоги задля браку фондів. Фабриканти невдоволю продовжують ліквідацію своїх фабрик, не маючи ринку збуту на товари, бо ніхто їх не купує задля високого курсу англійського гроша. Для самооборони будівельні робітники і корабельні утворили один професійний союз в силі 3.753.984 людей, транспортні і залізничники числяють 1.304.754 членів. Всі ті союзи чимраз більше енергично забирають ся до акцій проти капіталу.

До пристани Петрограда прибув від початку отвореня сьбторичного сезону перший французський корабель наладований товарами для Російського Червоного Хреста.

ЗРУЙНОВАНС НІМЕЦЧИН.

(Кореспонденція до "Укр. Роб. Вісти")

Німечка падає далі. Партія зараз рівняється 1/2 фенігові передвоєнних часів. Доріжки зростає, зростає перевищення навіть ціну долара на тутешньому ринку. Залізни і текстильні продукти перекочили у нас вже ціни на світовому ринку. А треба мати на увазі, що кошти продукції в Німеччині значно дешевші, що заробітна плата німецького робітника значно менша, та що засоби продукції і сировини закуплено ще перед крахом німецької марки. Високі ціни, є спричинені головною стремлінням німецького капіталу за великими зисками, котрі перевищують зиски заграничного капіталу. Рівнож впливає на це зростаюча дорожнеча заграничних сировин, котра має свою причину у владі німецької марки. Тому до "нормальні" зиски не можуть вистарчити німецькому капіталу до конкуренції. Сими високими зисками утримують ся ще німецький капітал, котрого істнуванє zagrożене. Позірна конюнктура в Німеччині, можливість різних промислових груп конкурувати за кордоном, основана не на низькому стані німецької марки, але на її поступуючому упадку. Стабілізація марки, хочби навіть на низькому стані, усуне tutto позірну конюнктуру. Поступуючий упадок німецької марки, котрий лежить в інтересі німецької промисловости, виключують якраз великі зиски німецького капіталу, котрий ними закуповує заграничну валюту, котра остає ся за границею. Іншими словами: німецький капітал експортує свій капітал. Через упадок німецької марки зменшують німецькі капіталісти кошти продукції, зменшують посередню і заробітну плату. Так то вони унікають боротьби о зменшенє зарібків та продовженє робочого часу, що є передумовою їх територіального істнуванє. Через те вони забезпечують ся перед соціальними рухами зі сторони робітників, перед котрими вони за підмогою меншевиків приписують вину упадку німецької марки імперіалістичній політиці Пуанкаре. Однак серед таких відносин не може істнувати капіталізм. Пого істнуванє залежить від розширеня продукції. Конкуренція примуше капіталістів дешевше продукувати, і жадоба за новою неоплаченою заробітною працею заставляє їх все розширяти продукцію. Капітал створює ринок для своєї розширеної продукції через знищенє некапіталістичного господарства у власній країні, як теж в заграничних країнах. Капітал заставляє некапіталістичні верстви покинути натуральне господарство, займатись купном і продажем товарів та вишукати собі нових найтанців робітників. Отсе економічна політика пролетаріату середі верств, котрі падають в злидні. Трудности, що повстають капіталови для накопиченя і розширеня продукції він усуває через обниженє життєвого ступня робітників, теперішня економічна криза триває вже пару років. Дійсний (реальний) зарібток все зменшується ся. Злидні зростають. Мимо своїх меншевиків не виреклись своєї ілюзії, мов би то капіталізм зумів усунути теперішню кризу. Ми наведемо тут кілька цифр, котрі зявляють нам наслідки цієї позірної конюнктури для Німеччини. Хотий пролетаріат тепер дуже важко працює, хотий поодинокий робітник, більше працює, як перед війною (мимо сього, що зарібтки впали до половини висоти передвоєнних зарібтків), продукція все падає. Се наглядно виявляє ся при залізничій. Загальний висіда праці мимо більших висідаів індивідуальної праці все зменшується ся годно тому, що продукційно-го апарату не відновлено від часу вибуху імперіалістичної війни. Разом з тим зростає дефіцит залізничих тарифів під-

висують, а підвищенє тарифів спричинює зменшенє руху. Подібно має ся справа з поштою. В першій половині сего року почта мала 11 мільярдів марок дефіциту. Продукція заліза і вугля теж без настанно падає. В Рурському краю, який для продукції вугля грає дуже важку роль, видобуто в маю с. р. шоденно 310.844 тон вугля, в червні с. р. шоденно лишень 298.036 тон. І продукція брунатного вугля в середній Німеччині впала в червні с. р. о 5%. А при тим треба мати на увазі, що Німеччина доставляє антанті на підставі Версальського договору що місяця 1,725.000 тон вугля. Ціни вугля зросли вже о 125%. Наслідком сего дорожнеча зросла о нових 50%, що зменшило значно покупну силу населеня. І німецький експорт падає мимо упадку марки. В 1919 р. німецький торговельний бізнес скінчив ся надвишкою 5 мільйонів золотих марок, в 1920 р. надвишка виносила лишє 1,9 мільйонів золотих марок, в 1921 р. вже лишє 1,1 мільйонів золотих марок, а в першому кварталі 1922 р. маємо вже недобір 0,08 мільйонів золотих марок. В Німеччині зараз в обігу понад 200 мільярдів паперових марок, та крім сього Німеччина має ще державний довг в сумі 300 мільярдів марок. Хотий рух банківий збільшив ся, промисловість збільшилась, як лежить в сейфах, зменшилась майже о половину. Наслідки сього стану є для Німечки дуже страшні. Все збільшуючий ся упадок німецької марки унеможливило упорядкованє німецьких фінансів. Німецький уряд мусить для задоволення своїх заграничних зобовязань закуповувати чужу валюту. Тому він мусить все друкувати нові паперові гроші і накладати більш податки. Упадок марки спричинює теж підвижку зарібтків державних урядників. Для їхнього задоволення правше паперова машина, котра друкує шоденно околє 2 мільярди паперових марок. Задає сього теж зменшується ся кредит держави за кордоном. Се має теж свій вплив і на фінанси країн і громад. І кредит промисловців zagrożений. Промисловість поєзубають ся своїх німецьких грошей. Руїна німецького господарства поступає. Настає розширенє пращоє відносини. Що сі відносини не остають без впливів і на другі краї, про се робітники Англії і Америки знають дуже добре, бо вони те відчувають на власній шкірі.

I. Сокира, Берлін, в серпні 1922.

З КОНГРЕСУ МІЖНАРОДНОЇ ФЕДЕРАЦІЇ МАЙНЕРІВ.

БЕРЛІН, 8. серпня. — Вчора відбуло ся отворене конгресу міжнародної федерації майнерів. На першій засіданню прийнято протест проти Версальського договору. Англійський делегат Френк Годжес зложив в імені англійського робітництва заяву, в якій зажадав одновної ревізії і зміни Версальського договору, доказуючи, що в противний случюю аскі зажагана до міжнародної економічної відбудови поодинокіх країв будуть безуспішними. Представник німецької федерації майнерів Зісман виявив симпатію для "страйкуючих майнерів в Злучених Державах. Федерація майнерів ухвалила виплатити на підмогу страйкувачам майнерам в Злучених Державах 32 мільйонів марок (\$44.500). Відносно самого страйку конгрес рішиє не втручатися до американського страйку.

Рада Народних Комісарів дозволила приватним особам купувати і продавати футра, а також і виробляти їх.

ДЕСЯТОГО ЛІПНЯ В БЕРЛІНІ ЗАКІНЧИЛАСЬ ЗАГАЛЬНА МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ ДОПОМОГИ ГОЛОДНИМ.

Сій загальній конференції попереджував конгрес робітничих організацій допомоги голодним радянської федерації, що теж відбував ся в перших днях липня в тому ж Берліні. Роботою сих двох міжнародних зїздів підведено підсумки допомоги голодуючим останніх днів, і накреслено шлях, по якому має розгортатись надалі робота організацій допомоги щодо остаточного задоволення наслідків посухи минулого року.

На міжнародному конгресі робітничої допомоги голодуючих брали участь 150 делегатів, які представляли робітничі організації допомоги всіх країн Європи, Америки й Африки. Організація міжнародної робітничої допомоги голодуючих почалась з ініціативи Ш. Комуністичного "Ітернаціоналу". В червні минулого року Комітерн кинув заклад міжнародному пролетаріатові до організації пролетарської допомоги голодуючим. Надвожля і для практичного переведення в жите сього гасла заснував особливу комісію, з місцем перебуваня в Берліні. Протягом року особлива комісія вросла в мішій міжнародний комітет, що об'єднує, як се показав конгрес, сотки робітничих організацій всіх країн Європи і Америки.

В Німеччині, Швеції, Норвегії, Данії, Голляндії, Бельгії, Франції, Італії, Еспанії, Швейцарії, Австрії, Болгарії, Югославії, в Чехословаччині, в Америці і Англії, і навіть в Африці є робітничі організації допомоги голодним в радянській федерації, що звязані з Міжробфедом, як своїм центром. Лише в Польщі, Латвії, Естонії та Литві робітничих комітетів допомоги нема. Іх було розігнано урядом тих країн. Мережа робітничих комітетів в більшости країн достатньо густа. В Злучених Державах Америки іх, наприклад 200, в Німеччині — 80, в Голляндії околє 60 і т. д.

Успіх сей досягненю не дивлячись на шалену таємну і явну кампанію І. І. 214 Ітернаціоналістичного амстердамського міжнародного об'єднаня профсоюзів, керуючи кола яких з перших же днів роботи Міжробфедою стали разом з контрреволюційною російською еміграцією на шлях зриву міжнародної допомоги голодуючим.

В резолюціях конгресу назначено надалі провадити міжнародну робітничу допомогу голодуючим в двох напрямках: 1) безпосередньої допомоги голодуючим, що передбачає шкільне утриманє 120.000 дітей, і 2) продукційної допомоги.

Ся остання вважаєть ся Міжробфедом за найголовніше завданє. Мета продукційної допомоги — відновленє зруйнованих або зменжених продукційних сил радфедерації. Для виконаня сїєї мети міжнародна робітнича допомога дає необхідні грошеві засоби, струменти, машини, досвідчених спеціалістів і кваліфікованих робітників. Вся робота відбувається ся за згодою і при участі Комітерна, Червоного Профінтерна, і ВЦРП.С. Для практичного переведення роботи керована і координована в сьому напрямкові робітничих комітетів різних країн склалено Виконком міжнародної робітничої допомоги, куди увійшли представники всіх країн. Ся резолюція показує, що липневий конгрес міжнародної робітничої допомоги означє лінійю на дальшу працю по відновленю зруйнованого господарства і зрівноваженню тенденції до ослабленя роботи, що почала виявлятись в звязку з наближенєм збору нового врожаю.

В сьому найголовнішє значєнні і найголовнішій успіх берлінського конгресу. Не можна сказати, щоби вплив берлінського конгресу робітничої допомоги, що вия-

ДВА ЗТЗДИ.

Вив опінію міжнародного пролетаріату, не відчував ся вже на загальній міжнародній конференції всіх організацій по боротьбі з голодом, яка відбувалася в Берліні через день після закінченя робітничого конгресу. Вона була скликана центральною комісією Помгоду Р.С.Ф.С.Р. і включала в собі, між іншим, представників організації Нансена, французького Червоного Хреста, голландського, шведського, німецького та інших, Ара і Міжробфедою.

В звязку з докладом про роботу чужоземних організацій допомоги було різко критиковано французський уряд, через позицію якого, Французький Червоний Хрест лишє тепер починає закуповувати продукти для голодуючих. Представник Французького Червоного Хреста просто обвинувачував французський уряд в саботажі допомоги голодуючим. Конференція відбулась під прапором наданя роботи організації по допомозі голодуючим нового змісту. "Остаточно подолати голод можна лишє шляхом господарського відновленя і організації Нансена буде провадити сю роботу з усією своєю енергією" — заявив представник організації Нансена Фрік. Ся заява виявила настрої і напрямки, що панували на конференції.

Оформленє і фіксацію він одержав в тезах прийнятих одногласно конференцією за основу для роботи на далі: руїна господарства, спричинена голодом, остільки глибока, що для відновленя його потрібним близьких років є необхідна організована допомога сільсько-господарськими машинами, живим і мертвим інструментарем. Особливу увагу необхідно звернути на постачанє струментів кустарям для відновленя кустарної промисловости, що має значнє також для Європи.

Необхідно також для боротьби з злочинністю дітей, збільшити мережу шкіл і технічних майстерень — для безодгладних дітей голодуючих губерній. Необхідні медикаменти і оборудованє пекарень і т. д.

В сїх тезах загальної міжнародної конференції допомоги голодуючим відбиваєть ся дух посланов робітничого конгресу. Се перший досить виразний його наслідок. Звичайно, се виключє шалену кампанію буржуазної преси, соціал-угодовців і контрреволюційної емігранції, що будуть змагатись зривати роботу як Виконкома міжнародної робітничої допомоги, так і організації, що були представлені на загальній конференції.

Але гадаємо, що зривати економічну допомогу радянської федерації їм не владє ся так, як не владє зривати допомогу голодуючим в першій її фазі.

В. Радин.

КІЛЬКО Є ЖИДІВ НА СВІТІ.

Відомий статистик життяв Леїнський подав недавно найважливіші статистичні дані про число і розміщенє Жидів під теперішню хвилю. З його звіту виходить, що шілах 3/4 жидівського народу живе в Європі, а тільки 15 част його мешкає в Америці. В Європі живе Жидів 9,073,522, в Америці 3,215,873, в Азії 444,331, в Африці 391,900, в Австралії 19,415. Загальний процент Жидів в Європі 2, в Америці 2 1/2. І в Європі і в Америці живуть Жиди здебільшого у великих культурних і торговельних середовищах. У Нью Йорку є їх 1,350,000, у Шикаго 359,000. В Європі найбільше Жидів має Варшава, майже стільки що й Шикаго. Після Варшави йде Будапешт (203.000). В Одесі живе приблизно 185.000 Жидів, у Відні 175.000, у Берліні 143.000, у Лондоні 132.000, в Парижі 75.000 ("Wiener Morgenzeitung"). Від розпочаня мореплавання сїєї весни надійшли з заграниці до пристані в Петрограді 128 пароплавів.

РОБІТНИКИ СПІШАТЬ НА ПОМІЧ "У. Р. ВІСТЯМ"

Гемільтон, Онт.

Знаючи добре, що пролетарській часописі ніхто не допоможе окрім робітників, я відзиваюсь на поклик тов. Н. Гуцалюка і складаю \$5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти". Досвід класової боротьби доказав, що робітничі класа мусить мати свою літературу і часописи і друкованим словом нести поміж широким робітничим маси світло правди — т. є. чому в 20-му століттю має мати місце така несправедливий і як з неї працюючий клас вийти та зажити в справедливій ладі — любові та братерстві.

І тому то укр. робітники в Канаді значно добре своє класове становище — працюючи неустанно" вже від кількох років і збудували свою інституцію У. Р. Д. а найголовнішє збудували свою пресу "Українські Робітничі Вісти". Товариші! Коли ми зуміли збудувати свою неухитну часопис "Укр. Роб. Вісти", то тепер своїми жертвами покажимо всім і близьким і далеким "своїм" і чужим їх ворогам, що наша дорога часопис має жити на злість і загибель тим же ворогам.

Отже зложивши п'ять-доларову жертву на "Укр. Роб. Вісти", — я закликаю до зложєня такої самої суми слідуєчих товаришів:

- В Гемільтон, Онт.: Ів. Бажанського, І. Дячука, В. Радзівського, Т. Купчинського, В. Терешиного, Т-ку М. Прусську, Т-ку Ю. Левінську і М. Волінського.
В Торонто, Онт.: Гр. Філіпповича, С. Романовича.
В Торонто, Онт.: М. Слободяна, О. Філіппчука.
В Монреал, Кве.: Н. А. Дутку, Н. Кашула.
В Галіфакс, Н. С.: Николая Кірондука.
В Сідней, Н. С.: Дм. Філодука.
Ів. Ліліцак.
Торонто, Онт.

Розуміючи значнє і ціль робітничої преси і вважаючи своїм робітничим обовязком помагати тільки робітничій пресі, я радо відкликаюсь на зазив т. Гуцалюка і складаю на пресовий фонд "У. Р. В." \$5.00. Рівночасно ззиваю слідуєчих товаришів зложити на сю ціль по \$5.00:

- В Торонто, Онт.: П. Ногаса, Ю. Терещина, І. К. Сміта, В. Коростія, Я. Куцуніна, В. Моростоя, Д. Терешинка, І. Беркиту, О. Філіппчука, І. Татарюка, господаря У.Р.Д. в Торонто.
В Гемільтон, Онт.: П. Купчинського, І. Яківчука, Т-ку А. Яківчука.
В Кічнер, Онт.: І. Ахтеміячука.
В Детройт, Міш.: О. Миколюка.
В Клівленд, Огайо.: С. Заплочинського.
Товариші! Поможіть своїм пресі в її критичній положеню "московськими рублями", нехай чорносотенні редактори з "Укр. Гол." неувуть собі дальше "патріотичну" кров.

- І. Левченко.
Гардиня, Алта.: На поклик т. І. Клібановського складаю на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00 і закликаю зложити по \$5.00 слідуєчих товаришів:
В Порт Алаберні, Б. К.: М. Мінтянського.
В Натал, Б. К.: Дм. Кейвана.
В Трейл, Б. К.: І. Стефаніка.
В Регла, Алта.: Николу Макаренка.
В Летбридж, Алта.: Гео. Формоса.
В Гардиня, Алта.: Ілю Макаренка.
Василь Лазарюк.
Кері, Ман.

На поклик т. Василя Панчука складаю \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і закликаю зложити на сю ціль \$5.00 т. Николу Дирбавку в Дурфрост, Ман.
В Волошин.

Саскатун, Саск.

На поклик т. М. Шатальського сповняю свій обовязок. Засилаю \$5.00 на пресовий фонд для оборонця працюючої класи, котрим послугують ся українські робітники і фермери. Буду дуже радий, коли товариші, котрих при нагоді покликую, зложать таку саму суму. Не тому буду радий, що се є їх покликую, а тому, бо хочу, щоби причлудилось більшє число дійсних визволителів нашого найсильнішого ору-

Правда, дехто скаже, що тяжкий тепер час. Я вірю, бо і сам його переживаю. Але той тяжкий час вже так ввійшов в жите, що навіть говорять про него й такі, що їм ще дуже далеко до порівнянє з тим, що дійсно переживають його. Я вірю, що сі товариші не лишать ся позаду, а стануть в ряди борців за пресу.

Ззиваю слідуєчих товаришів:

- В Саскатун, Саск.: В. Гарасюка, І. Надивайка, Е. Гноїнка, П. Підручного.
В Кардіф, Алта.: Гр. Дзерика, С. Дзерика, С. Козюка, С. П. Грицегова, Н. Божика, С. Чабана, С. М. Грицегова, Гр. Івасюка, В. Тарновського.
В Ланок, Алта.: І. Саковського, М. Соддана, А. Бука, Ю. Делянського, Н. Храпка.
В Мусідора, Алта.: Н. Ханосіка.
В Гемтрем, Міч.: С. Семєнюка, А. Чабана.
Н. Ордиджук.

Вест Форт Вільям, Онт.

На поклик т. І. Погорилія складаю \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і закликаю до зложєня такої самої суми слідуєчих товаришів:

- В Шикаго, Іл.: Г. Томчука.
В Бофало, Міч.: В. Венігра.
В Торонто, Онт.: П. Венігра.
В Салт Сте. Мері, Онт.: І. Якішинного.
В Вест Форт, Онт.: С. Рубанця, В. Савюка, О. Мандрика, Н. Заграша, В. Бойчука, В. Глуранюка, С. Сороку.
Товариші! Чорна сотня тишить ся аж руки затерає, що наші "Вісти" кличуть о поміч і думає, що наша газета загине. Але свідомі робітничі зуміють прийти на поміч своїм газеті в критичній положеню. Так, свідомі робітничі розуміють, що риба не може жити без води, людина без воздуха, а свідомі робітничі не можуть жити без своєї часописи. Правда, що ми бідні, але за сє діла гідні. Ми не пожалуємо своїх центів і труду і покажемо чорній сотні, що ми ділами "а" не словами, і можемо на дальше жити нашої часописи. Тож до діла, товариші. Не шадть своїх "московських рублів".

Нехай "Вісти" живуть і на далі.
В. Ковалевич.
Вінніпег, Ман.

В виду сего, що "Укр. Роб. Вісти" є в прикрім фінансовім положеню, жертвую \$5.00 на пресовий фонд і закликаю зложити по \$5.00 слідуєчих товаришів:
Вінніпегу: братів Івана і Михайла Величенко.
В Кінлінг, Саск.: П. Олійника, П. Савича, Івана Славича, Івана Слободяна, Ф. Байдака.
В Торонто, Онт.: Теодора Гоя.
Так само закликаю зложити по \$2.50 слідуєчих товаришів в Вінніпегу:
Юзефу Аламбєць, Марію Уяхч, Юстину Пастернак, Марію Стахурську і Маню Кобусевич.
Наїлю ся, що товариші і товаришки зрозуміють мій заклад а радше положєне газети і поспішать з своїми датками.
Т. Кульчицький.
Ленгдон, Алта.

Знаючи і оцінюючи роботу "Українських Робітничих Вісти" для добра робітничої справи в шлім світі, я складаю на пресовий фонд \$5.00 і кличу товаришів з Великої України піти за моїм приміром.

Товариші з Великої України! Пригадайте собі скільки допомі дали, голодуючим нашим братам і сестрам в Привожжі і в Україні робітничі Канади тільки завдяки "Укр. Роб. Вісти".
У відплату за се даймо-ж ми тепер поміч і "Укр. Роб. Вісти"!

- Мостовой.
Колгорст, Алта.

Відкликаючись на поклик т. І. Клібановського і Я. Мойсюка, складаю \$5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти". Роблю се тому, що через "Укр. Роб. Вісти" я рідомовляю з цілим пролетарським світом.

Товариші Робітничі! Ми повинні піднести свою газету на таку висоту, щоби вона не зверталась до нас о поміч. А се ми можемо зробити поширюючи її якнайбільше між українським робітництвом, пришадь ся позаду, а стануть в ряди борців за пресу. Не тільки не буде звертатись до нас о поміч, але з два рази надїждєнь вона стане дневником. А ми повинні мати свою сильну пресу. Капіталісти, які знають значнє преси, видають велику суму грошей на свою пресу, за посередництвом котрої вони тумарять робітників. Вони піддержують навіть українську чорносотенну пресу, яка обидає за се бляго свідомих робітників. Тож візьмим ся, товариші, до праці всім аж єди.

Складаючи \$5.00 на поміч "Укр. Роб. Вісти", закликаю зложити таку саму суму слідуєчих товаришів:

- Колгорст, Алта.: Гр. Костенка.
Шикаго, Іл., Злучені Держави: М. Книгєвич.
Кардіф, Алта.: Н. Никифорука.
Гардєвіл, Алта.: С. Кучерина і Д. Кейвана.
Медисин, Гет, Алта.: Н. Дирду і Р. Кірика.
Летбридж, Алта.: М. Поточко.
—Едмонтон, Алта.: П. Гусара, Гр. Михайловський.

Монреал, Кве.

Відзиваючись на поклик т. Н. Гуцалюка послано від себе на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти" \$5.00 і від т. І. Маловичка \$4.00 на передплату і \$1.00 пресового фонду, який то товариші зрозумів вже, що не Москва дає гроші на робітничу пресу, але самі робітничі. Разом з сим кличу зложити на пресу фонд "Укр. Роб. Вісти" слідуєчих товаришів в Монреалі: Ф. Опиханого, П. Федорюка, Г. Федорюка, П. Бойчука, І. Гушула, М. Гуцалюка, Л. Бойчука, П. Стасюка, М. Криська, П. Вербицького, Г. Кавчука, Г. Тобурєного, М. Муєата, Т. Сенюка, Р. Голозівського, Кириничного і Загарічука.
Хто перший з вас, товариші, послідує за моїм приміром!

- Т. Бойчук.
Колгорст, Алта.

На заклик т. Ю. Виростика складаю на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00 а обовязково без заклику \$5.00, що робить разом \$6.00. Так само послано \$4.00 на передплату помімо того, що моя передплата ще не скінчилась. Заразом ззиваю всіх свідомих робітників подумати над покращєнєм своєї преси і поспішити її з помічю.

Захарій Костенко.
Кемпюр, Алта.

На поклик т. Г. Кізіми і Я. Мойсюка сповняю свій пролетарський обовязок і складаю на піддержанє своєї газети "Укр. Роб. Вісти" \$5.00.

Я вірю, що кождий робітник, який має в собі боляду певну долю класової свідомости не обміне своєї помічю. Маю на думі дійсних товаришів, а не тих, що тільки багато говорять, а мало роблять.
І. Нивчук.

КАПІТАЛІСТИЧНЕ ПЛІНДРОВАНЄ СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ ПІД ПОКРИШКОЮ ВІДБУДОВИ СВИТОВОГО ГОСПОДАРСТВА.

До робітників і робітниць всіх країн!

Товариші і Товаришкі!
Конференція в Галзі скінчилась. Остання спроба капіталістичного світа наладити "мир" з СРСР. Конференція і розпочати економічну "відбудову" Росії виявилась суцільним стремлінням, яке мало за ціль зроби Російських робітників і селян невольниками світового капіталу. Рішучий спротив СРСР. Правильність заповітих цілей. Знаємо добре страшний тягар капіталістичного визиску, який утніває нас. Знаємо також і те, як то капіталісти в цілі зменшення вашої платні, продажу вашої роботи, знищення професійних організацій, затуманюючи вас і відбираючи вам охоту і силу роздумувати над тим, що роблять капіталістичні можновладці. А мимо того уважаємо кінечним звернути вашу увагу на властиві цілі конференції в Галзі. Бо ходять тут не лише о інтереси Російських робітників і селян, о інтереси Російської революції, хоча вони так важкі, що на них повинні ви звернути вашу найбільшу увагу, ходять тут також о ваші життєві інтереси, о вашу будучність.

Совітська Росія і капіталістичний світ.

Совітська Росія є першою державою в світі, в якій всю владу захопили робітники при допомозі селян. Капіталістичний світ, пробував знищити Совітську Росію зі зброєю в руках. Найперше се спробував німецький імперіалізм, однак далеко ще перед успіхами розвалився сам. Відтак альянські капіталісти організували білі гвардії і напали на Совітську Росію повні два роки. Однак Російські робітники і селяни героїчною обороною відбили всі наступи. А коли вже здали незалежність свого краю, тоді звернулися до капіталістичних держав з мировими пропозиціями. Ба навіть удалося їм заключити мир з найближчими сусідами, з польськими, литовськими, латвійськими, естонськими і фінськими малими васальними антанті, які бояли ся, щоб в противний раз — коли-б вони не заключили мир — Совітська Росія не роздушила їх. Заключили також тимчасовий торговельний договір з Англією, яка думала в той спосіб перешкодити революційній діяльності Росії на Сході. Такі торговельні договори заключили вони з малими капіталістичними державами на півночі, які через тяжку економічну кризу мусіли шукати ринку збуту в Росії. Вкінці змусили німецьку буржуазію підписати з Совітською Росією повний торговельний договір; яка-б вона там була та німецька буржуазія, а все-ж таки, по розвіянню всіх надій на побіду над Совітською Росією і по невдачі всіх своїх заходів, у антанті, зрозуміла вона, що коли Німеччина хоче справді звільнитися від визиску антанті, то мусить жити в згоді з Російським народом.

Совітська Росія підписує мирні договори з капіталістичними державами в переконанні, що в часі миру скріпить ся економічно, а тим самим скріпить також значне будучої визвольної боротьби пролетаріату. Совітська Росія була за миром, щоб позбавити капіталістів змоги тривати невідомі робітничі маси проти комунізму, мовляв, Совітська Росія зі зброєю в руках хоче примусити вас до комунізму. Совітська Росія була за миром, щоб відновити потреби для відбудови Росії торговельну комунікацію з Заходом. А що ви, робітники і робітнички, не захопили ще влади в своїй країні і це не в силі доставити Російським робітникам машин і знаряддя, тому Совітська Росія мусіла спробувати дістати їх від капіталістів.

Совітська Росія хотіла, щоб мир з капіталістичними дер-

жавами наложив на них певні зобов'язання. І коли-б ви, робітники, були господарями економічно розвиненого світа, то ви зрозуміли-б скоро, що ваш власний інтерес наказує вам помагати Російській робітничій республіці всіми способами, щоб за машини дістати з Росії хліб.

Капіталістичний світ є економічним ворогом Совітської Росії. Совітська Росія знала, що за капіталістичну поміч мусить заплатити лихварський цін. І Совітська Росія заявила свою готовність заплатити великими концесіями за мир з капіталістичним світом. Капіталістичні правительства поставили Совітській Росії, яка уклала мирового договору, призначення довіри царського правительства і Керенського. Ждали звороту фабрик і копаєнь, які давніше належали заграничним капіталістам, а від жовтневої революції перейшли в посягання Російського народу. Совітська Росія відповіла їм, що царські довіри пороблені без згоди Російського працюючого народу, а пороблено їх на те, щоб народ поневолювати і визискувати. Російський народ заплатив за ці довіри потоками крові, яку проляв він по створенні альянтив в інтересі для Бермудських альянських біржових спекулянтів. Алянтивні, не-виповняючи війни, напали підступно на Совітську Росію і своїми інтервенціями нанесли більше шкоди, ніж Росія була їм винна. Іх жадане не можна повернути нічим, хіба їх силою, їх спекуляцією на-голод в Росії, їх спекуляцією на нужду Російського народу. Совітське правительство має на увазі цю нужду і тому хоче признати довіри, коли їх зредукують ся і алянтів поможуть Совітській Росії кредитами відносно, щоб вона була в змозі платити довіри.

А що до фабрик і копаєнь, які належать заграничним капіталістам, то Совітська Росія заявила, що під ніякими умовами не зверне сих фабрик, гроші, за які побудовано фабрики, виділено за праці заграничних робітників. І за ті гроші заграничні капіталісти випили чимало поту і крові Російських робітників. Російський пролетаріат не може віддати сих фабрик, бо він через їх розвій буде в силі витворювати в будучності вартості, при допомозі яких відбуде сплюндрований край, віднесе господарство і зможе також заграничним гієнам заплатити жадані суми. Пролетаріат не проливав даром крові в обороні революції і тому фабрик ніколи не віддасть. Жовтнева революція, яка проголосила власність Російського працюючого народу всі фабрики і землі, була першим етупенем світового пролетаріату на дорозі до визволення з капіталістичного ярма. Відвороту бути не може, хоча не не знає-б що се коштувало. Але Совітська Росія готова заплатити заграничним капіталістам певне відшкодоване, коли вони новими кредитами поможуть Росії відбудувати ся. Совітська Росія готова віддати часті фабрик в аренду. Совітське правительство заявила готовність понести великі жертви, щоб лише досягнути оконечний мир з капіталістичними державами і щоб робітничий клас і селяни Росії по тяжких кривавих боях, по голоді і нужді змогли вкінці взяти-ся до спокійної, мирної праці.

Рабунковий план капіталістів.

На всі ці жадання Совітської Росії були глухими заступниками капіталістичних держав. Не оглядаючи ся на ніщо, ждали вони безумовно признання всіх догів царя і Російської буржуазії і то з якнайкоротшим терміном заплати. Вони ждали безумовного звороту фабрик і копаєнь; а щоб мати безпеку на заплачене довіри, протягали вони свої руки за

природними багатствами Росії. Коли-б Совітська Росія була згодилась на се, то була-б зробила невольниками антанті не лише живих тепер Російських робітників і селян, але також будучі покоління Російського працюючого народу. Тоді виходило-б, що Російська революція, ратуючи своє власне жите, зриваєт ся властивого значія жита, зриваєт ся бути передовиком визвольної боротьби міжнародного пролетаріату. Виходило-б що правду говорять пролетарські дезертири і віткічі з 2 і 2½ Інтернаціоналів, нежов би то Комуністична Партія Росії, совітське правительство забуло на гасла жовтневої революції і згідне продовжати своє жите, охороняючи, капіталістичний визиск. І може заступники міщанства, які забули революційну міщанщину своєї класи, наділяти ся на таку капіталізацію. Може планове з 2 і 2½ Інтернаціоналів числиться з тим, що совітське правительство по роках тяжкої боротьби знайдет ся в такім положенні, в якім ті планове знаходять ся, і змусить обставинами погодити ся на капіталістичний визиск Російського пролетаріату. Але вони перечислили ся. Совітське правительство, створене пролетарською революцією, першовиком визвольної боротьби міжнародного пролетаріату, лишило ся вірне основним принципам пролетарської революції, не спускаючи ома повольного ходу розвою нашої боротьби. Слідуючи за сими відносинами з холодною розвагою, совітське правительство заявило готовність поробити поступки, які можна погодити з існуючим істнованем пролетарської диктатури. А безоглядно відкинуло все те, що мало-б бути зреченням основних здобутків революції. Совітське правительство не погодило ся на капіталістичне поневолене Російської працюючої класи і будучих поколінь Російського робітництва. Безоглядно відкинуло бездумний вимогу зречення тих позицій, які робітники і селяни Росії оборонили своїм тілом.

Російська Совітська Республіка бореть ся за всіх вас, пролетарі світа. І коли вона обороняє здобутки жовтневої революції, то обороняє вона не лише права Російського пролетаріату, але також ваші права, робітників і робітнички світа! За націоналізацію копаєнь і залізниць бореть ся також ви, пролетарі Англії і Америки! За соціалізацію індустрії бореть ся також ви, пролетарі Німеччини і Італії. А коли капіталістичний світ з такою силою натискає, щоб совітське правительство звернуло йому фабрики, то бореть ся він не лише за свої зиски в Росії, але він бореть ся проти революційного приливу, він хоче показати вам, пролетарі світа, що має необмежену силу. Горе тому, хто відважиться посягнути на основи капіталізму, капіталістичному принципів приватної власності не повинен ставати в дорозі соціалістичний принцип. Коли капіталісти вперто відмовляють кредитів Совітській Росії, то борять ся вони з боязню, щоб розвій націоналізованої індустрії в Росії не перервувало до гори ногами їх твердене про неможливість соціалізму.

Боротьба совітського правительства проти жадань капіталістичного світа є не лише боротьбою за дальшим розвоєм Російської революції, але також боротьбою за розвій європейського соціалізму, є боротьбою за вас, пролетарі світа! І коли в сій боротьбі переможе совітське правительство, то ви, пролетарі капіталістичних держав, в недалекий час будучности, коли повстане до боротьби за соціалізм, будете мати піддержку сильної пролетарської держави, яка величезні свої економічні сили віддасть на користь інтернаціональної пролетарської революції. Відбудова Російського господарства під кермою пролетаріату забезпечить вас, пролетарі Німеччини, Італії, Англії перед більшою американською капіталістичною, який буде тяжше боротьби, ніж європейський.

Обов'язок інтернаціонального пролетаріату.

І тому було зрадою ваших життєвих інтересів, коли 2 і 2½ Інтернаціоналі перешкодили скликано світовому конгресу пролетаріату підчас нарад в Генуї і в Галзі; і тому роботою Юди мусимо назвати те, що преса 2 і 2½ Інтернаціоналів старала ся вмовити в вас, що совітське правительство скапітулувало перед буржуазією, веде капіталістичну політику і ви не маєте тому обов'язку піддержувати його. Лиця вагіші, пролетарі і робітнички світа, мусить покрити ся глибоким відгомом, коли ви бачите, як обманюють вас соціалістичні партії і лідери професійних спілків, коли бачите, що ви не дали поміч своїм Російським братам в тяжкій боротьбі не лише за інтереси Російського пролетаріату, але також за інтереси цілої інтернаціональної робітничої класи. Погорда і зневага всім тим, що вас так підло обманюють! Поміч, активної поміч пролетарським робітничим масам, без ріжнці на партію дати поміч Совітській Республіці. Боротьба Совітської Республіки буде тяжкою й на далі, Вирваді добрі живля дадуть змогу власними силами поробити найкращі заходи для поправки відносин по містах і селах. Але й на хвиліку не повинні ви забувати на страшний нужду, яка панує в Росії і на поміч, яку Совітська Росія очікує від вас. Обов'язком пролетаріатів всіх країн з високою валютою є прийти з матеріальною поміччю своїм Російським братам. Підійти силами американської професійної спілки країн, яка на спілку з Російським совітським правительством створила організацію для піднесення Російської одягової індустрії і збирає на ту ціль мільон доларів позички між членами професійних спілків. Але ходять нам не лише о економічну поміч. По невдачі в Галзі французський імперіалізм бездумно поробить всякі заходи, щоб наново змобілізувати своїх васалів проти Совітської Росії, щоб зорганізувати в Росії нові заговори, в чім поможуть їм есери, в яких обрані виступають тепер 2 і 2½ Інтернаціоналі. Бездумно розпінуть ся наново контрреволюційні заговори в Росії, воєнні авантюри антантських васалів і тому, робітнички і робітнички всіх країн, нашім свитим-обов'язком є виступити з повною силою за негайним загальним миром з Росією, за миром без пліндровації, за миром без тягарів для Російського народу, за миром, який це то що не закине петлю не шню Російського народу, але противно забезпечить йому матеріальну поміч.

Скріпляйте довкола Совітської Росії єдиний пролетарський фронт, бо тим чином помагаєте не лише Російському пролетаріату і Російській революції, але також своїй власній справі, справі вашої визвольної боротьби.

Хай живе Совітська Росія!
Проч за капіталістичними рабунками!

Хай живе єдиний пролетарський фронт для оборони здобутків світової революції і для здобуття нових.

Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу.
Москва, 22. червня 1922.

ДО ВСІХ СЕКРЕТАРОК ВІДЛІВ СЕКЦІЇ ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ ПРИ СТОВАРИШЧЕННЮ УКР. РОБ. ДІМ.

Центральний Комітет Секції Женщин-Робітниць при Ст. У.Р.Д. в Вінніпегу визнає всіх товаришок секретарок жіночих відділів, котрі не подали ще до Центр. Комітету своїх адресів, щоб вони поспішили ся зробити якнайкорше тому, що Центр. Ком. має важну справу до вирішення, в якій мають взяти участь всі відділи. Тому Центр. Ком. просить ще раз всіх секретарок подати своїх точні адреси.

Листи слати на адресу:
Anastasia Sydor,
Ukrainian Labor Temple
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

НАДІСЛАНЕ

РОБІТНИКИ, ІХ ПРЕСА І МОСКОВСЬКІ РУБЛІ.

Нераз маю я нагоду читати в таких чорносотенних газетах як "Свобода" та "Укр. Голос", що вся робітничка преса, яка виходить поза границі Радянських Республік і обороняє інтереси поневоленіх мас кожної капіталістичної країни видеть ся і поширюєт ся за допомогою більшовицьких рублів. А на всіх класово-свідомих робітників, що зрозуміли своє класове положення і стоять в обороні Радянських Республік і борять ся за освобождение пролетаріату світа, ці чорносотенні платішники, що се Жиди, Москалі, шаті агенти і т. д.

Для нас, робітників, ся чорносотенна спланна нічого не робить. Вони добре було-б, щоб були платі агентами, вони давали-б змогу присягати всь свій клас інтересам робітничим, значить дуже добре було-б, если-б Москва мала досить тих рублів та видала їх на конечні робітничі цілі. Ми, робітники, рад би були-б крити земську кулю робітничою пресою і літературою і збудити не найкращий мас.

Але кожний читач чорносотенної преси повинен поставити собі питання: если-б Москва і мала досить тих рублів, то чи справді вона могла-б так свободно ними розкидати поза границі Росії та давати поміч робітничим підприємствам та провідникам? Хіба-ж то капіталісти так вже дури, що вони до того допустили-б? Чужі вони не мають цілої армії шпівнів, жандармів, які дуже пильно за сям слідять? А чи зможуть вони когось хоч би в Канаді послати вони когось в Канаді за таку роботу? Не. Значить чорносотенна преса нічого не робить на робітничий біду бліж і більше нічого. Вони, як вірна собака, вискутують ся своєю пановою, але більшовицьких рублів вона не видохла і так собі верте, бо не зможе що писати.

Если-б правда тому, що більшовицькі наймуть свої агенти, то диніть, о чому вони наймуть тих, що працюють бігом і шухфого? Чому вони не наймуть таких "високочесних" редакторів, які от редактори "Свободи", "Укр. Голосу" і т. д. Та-ж ті панки за гроші і алдківки будуть служити. Т дуже на всім розуміють ся, вони розяснюють в своїх газетах, як виховувати молодих бичків, як годувати свиній, знають добре котра є правдива ворожка, розуміють ся на "всенісних" птахів і навіть надувають рану вену.

Однак поминувши бичків, свиній, ворожок, всенісних птахів і ранну вену, ці редактори ось вже чотири роки в діля на день валять совітське правительство. Если-б їх читачи могли дідати собі пригадати, що вони в тих газетах винуватили совітське правительство повалене, совітське правительство, яке довтікало, робітнички збудити ся і повалило в один, то в другий місяць совітську владу, то знова докучило їм жалити в односторонній вони повалили всю владу захід. То знова Ленін арештував Троцького, то наоборот і т. д. А скільки разів совітські провідники були-ж вже повиняні? Скільки разів незлічучи повставлі забирали Київ, Харків, Житомир та виривали там-всіх комісарів, Шумського, Іларію? А скільки то українських "визначних діячів" постраждали більшовицькі, що їх добробут се їм добробут, їх поневолене, се наше поневолене.

Тож не будемо, товариші, емоціональними, не дурім себе якімось своїм націоналізмом, бо наша нація — се класово-пролетарська свідомість. Наці завсідга воюють з другими націями. А ми повинні зрозуміти, що ми не маємо ж ніщо, убивати один другого так як дивини. Ми повинні дати поміч один одному, додати слово товаришам робітникам в його тяжкій, положенні. Ми повинні помагати боротися з робітниками в інтегруванні той країни, в якій ми находимо ся. Нашім примір з наших товаришів галицьких українців — Коли вони пошурі, що їм Приволяє голодує, що їм, хто бореть ся за свободу пролетаріату, тепер змиряють з голоду, вони зорганізували комітети поміч голодуючим по шлії Канаді, вони виголодили сотки і тисячі палких промов, вони жертвували свої робочі дні на помоч голодуючим. І їх стремління і любов до сеї праці не гасне і на далі. Вони роблять се в інтересі всього працюючого.

Але тільки той інструмент, котрий ми називаємо "Українські Робітничі Вісті" і за посередництвом котрого робітничий так солідаризують ся між собою, є тепер в критичнім положенні і його треба тепер піддержати, дати йому змогу провадити дальше своє велике і чесне діло. Тому я спосіла себе жертви \$5.00 і визнаю всіх товаришів з Великої України поспішити на поміч "Укр. Роб. Вістям" за їх велику роботу для добра всіх поневоленіх.

ПОЗІР! ТРАНСКОНА ПОЗІР!

В суботу, 16-го вересня, о годині 8-йй вечером, в Сомервилі-Галі підгодегас представлене — драма на три дії п. н.:

"ГАЙВОРОНЄ"

Прочітьте ся всім зайтись, якнайчленішше.

Вступ за тикетамі.

(73)

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИ"

З піснью 27. серпня, Вісник \$292.89
З. Костенко, Когаорт 6.00
Т. Кузьмичий, Вісник 5.00
В. Ордидук, Саскатун 5.00
Н. Ковалевич, Вест-Форт Вілям 5.00
І. Левченко, Торонто 5.00
І. Пляшак, Гемптон 5.00
М. Бобовський, Вісник 5.00
В. Волошин, Кері 5.00
В. Лазарюк, Гардія 5.00
М. Фішук, Порт Артур 5.00
М. Бідуляк, Вісник 5.00
І. Фішук, Комарно 3.00
Н. Н. Вісник 1.50
І. Кузьмичий, Вісник 1.00
І. Москаль, Комарно 1.00

ПОВІДОМЛЕНЕ.

Ошава, Ont.
Просить ся членів ошавської філії т.т. Дозорека і Федоренка згодитися до секретара у важних справах філії, яких без відома відомо не можливо залгодити.

Можуть бути випадки, що загадаї товариші не доглядуть свого повідомленя, тому просить ся товаришів, що знають де вони перебувають подати їхню адресу секретарові філії.

Ukr. Lab. Temple Branch
c/o S. Yacevich, 31 Albany St.,
Oshawa, Ont.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЧЛЕНІВ У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ.

Отрим повідомляємо ся всіх членів У.Р.Д. в Вінніпегу, що в неділю, 10. вересня, о год. 2.30 пополудні, відбудеть ся в Укр. Роб. Домі спеціальні збори членів У.Р.Д.

В виду того, що є важні справи до поладження, просить ся всіх членів прийти на збори на означений час.

Ежк. Ком. У.Р.Д.
Заряд Відд. У.Р.Д.

МАЮ НА ПРОДАЖІ фарму в Ривертоні, Ман., 4 милі від станції, мила від школи; 30 акрів зораного, 10 акрів сіна, рента легка до управи; сіна є подостатком; є три будинки і студія. З важних причин продаж за повинизу ціни. Хочу за \$14500.00 — а тога \$700.00 готівки, а рента на три роки на сплату. Хто бажав би купити хай поспішить ся, щоб побачити який на землі урожай. Згодуватись до:

Dominik Bonkowski
(71) Ledwyn, Man.

ПОШУКУЮ Александрю Кукю, який живе в Торонто, одячне не який уніти і дила його помішани. Маю для него два важні листи з старого краю. Хто знав би його адресу або він сам хай згодити ся до:

J. Kozlowski
2614 Davenport Road
(71) West Toronto, Ont.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі брата Якова Шербонюка, а селя Оврені, повіт Борніш. Має перебувати десь в Саскачевані. Хто про него знає, би або він сам хай напише на адресу:

Oleksa Szecheraniuk
55 Brand St.
(71) Toronto, Ont.

МАЮ ДЛЯ РЕНТУ дві кімнати з водою і електрикою на довший. Пінд \$10.00 місячно. Згодуватись пінд часо:

908 Manitoba Ave.

ПОШУКУЮ в важній справі країн Коста Кокіка і Ніколу Колешніка, а селя Долоб, повіт Стрий і Дмитра Кулака, з села Могілово, повіт Гусятин. Всі три перебували довгий час в Вінніпегу. Хто знав би їх адресу або вони самі хай напишуть на адресу:

Maria Fediwka
1549, Chifago Ave.
(72) Chicago, Ill.

ПОШУКУЮ товариша Петра Ковальського. Через довгий час перебував в Еммонті. Хто знав де він є тепер або він сам хай згодити ся на мою адресу:

Maksym Muzyezka
624-7 Ave. East
(72) Calgary, Alta.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одиноку українську робітничу газету в Галичії

"ЗЕМЛЮ І ВОЛЮ"

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Канади і Злуч. Держав \$2.00 річно.

Гроші посилати в переістро-ванім листі на адресу:

"ZEMLIA I WOLIA",
Lwiv (Lemberg),
ul. Ruska 3, East Galicia.